

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Kirken i folket : Arbejdsprogram nr. 10

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1990

Emne:Partiprogram, partiprogrammer. program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Kommentar: Vedtaget af Kristeligt Folkepartis hovedbestyrelse 12. marts 1983. Ændringer foretaget af Hovedbestyrelsen 15. september 1990

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

kr:19901

Kristeligt Folkeparti
**Kirken
i folket**

**Arbejds-
program**

nr. **10**

1. Folkekirken
Indledning
Politisk medansvar
Menighed og
menighedsråd
Stiftsråd
Sognemdhjælpere
Kirker og sogne
Præster
2. Andre kristne kirker
3. Kristne organisationer
4. Andre religiøse samtund

Vedtaget af
Kristeligt Folkepartis
hovedbestyrelse
12. marts 1983

Ændringer foretaget af
Hovedbestyrelsen
15. september 1990

Da folketinget fungerer som folkekirkens lovgivende instans, har folketingets partier et medansvar, der bør tages alvorligt

1. FOLKEKIRKEN

Indledning

"Den evangelisk-lutherske kirke er Den Danske Folkekirke og understøttes som sådan af staten." (Grundlovens § 4)

Ifølge sin bekendelse og i fælleskirkelig sammenhæng må Den Danske Folkekirke forstå sig selv som en gren af Jesu Kristi kirke. Den Danske Folkekirke har en særlig stilling i det danske folk.

Da det danske samfund - med hvilket folkekirken er sammenvævet - er under stadig forandring, skal folkekirken for at kunne udføre sine opgaver også være genstand for ændringer, bl.a. ved at overføres større ansvar for den kirkelige forvaltning til sognemenighederne.

Målet med kirkelige reformer skal være at sætte menigheden i stand til bedre at fejre gudstjeneste i troskab mod kirkens bekendelse.

Kirkens opgave er at tjene medmennesket og at nå stadig flere med evangeliet - på sogneplan, nationalt og internationalt, socialt og åndeligt. Folkekirkens virksomhed skal præges af frihed og rummelighed i overensstemmelse med dens grundlag som evangelisk luthersk kirke.

Politisk medansvar

Da folketinget fungerer som folkekirkens lovgivende instans, har folketingets partier et medansvar, der bør tages alvorligt.

Derfor vil Kristeligt Folkeparti arbejde for:

- at kirkepolitiske spørgsmål i højere grad bliver inddraget i folketingets arbejde;
- at kirkeministeriet ikke - gennem overdræven bemyndigelseslovgivning - får for stor frihed og magt over de demokratiske valgte menighedsråd og biskopper. Stat og ministerium må ikke blande sig i kirkens indre anliggender, herunder forkyndelse, gudstjenesteordning og lære;
- at folkekirken og andre kirkesamfund får de bedste arbejdsvilkår og arbejdsredskaber.

Der bør indføres bestemmelser eller love vedrørende faddere. Det løfte, som faddere ved dåben giver om, at de - så vidt det står til dem - vil drage omsorg for, at barnet oplæres i den kristne tro, skal sikres et retsgyldigt indhold. Det kan f.eks. ske ved, at faddere inddrages i beslutningen om, hvem der skal have forældremyndigheden over et barn, hvis forældrene dør, inden det bliver 18 år.

Menighed og menighedsråd

Valgbar til menighedsråd er ethvert medlem af folkekirken, der er fyldt 18 år, med mindre den pågældende stiller sig i afgjort modsætning til folkekirken ved åbenlyst at fornægte kristendommen. Spørgsmålet afgøres endeligt af biskoppen.

De folkekirkeligt valgte instanser skal administrere lovgivningen og have egne beføjelser - også af økonomisk art.

Alle menighedsrådsmøder skal være offentlige.

Det er menighedsrådenes opgave at "skabe gode vilkår for den kristne menigheds liv og virke" (citat fra menighedsrådsmedlemmernes tiltrædelseserklæring). I den henseende skal der være vide rammer for menighedsrådenes virke. I pastorater med flere præsteembeder bør mindretal i menighedsrådet have mulighed for at blive tilgodeset ved valg af præst og gudstjenesteordning.

Et menighedsråd skal kun ved énstemmighed kunne indstille, at en kirke nedlægges.

Præster bør fortsat være fuldgylde medlemmer af menighedsrådet med stemmeret.

Der skal fortsat over rådighedsbeløbet kunne ydes støtte til folkekirkelige og fælleskirkelige organisationer for diakoni, mission, religionspædagogik, søndagsskoler og kirkelige børneklubber, massekommunikation og lignende som udtryk for, at disse udgør nødvendige og integrerede led af folkekirkens virksomhed.

Kommunalbestyrelsernes nuværende praksis med at regulere kirkekasserens budgetter bør begrænses.

Ligningsrådet vedrørende kirkeskatten bør følge kirkelige grænser: provsti eller stift. Med stiftet som ligningsområde vil der opnås en udjigning og dermed bedre ligestilling mellem by og land.

Provstiuvalgenes beføjelser skal alene være af overordnet økonomisk art.

Udgifter til opgaver, der administreres af menighedsrådene eller andre kirkelige myndigheder, og som ikke blot udføres til bedste for folkekirkens medlemmer, men for hele samfundet, bør støttes af staten. Dette gælder f.eks.

restaureringer af kirkebygninger af historisk værdi, drift af kirkegårde og den civilretlige registrering.

Udgifter til præstebønninger og andre afgjort kirkelige formål bør dækkes over kirkeskatten, mens de nævnte kulturelle og administrative opgaver, som angår hele samfundet, bør dækkes over statskatten.

Stiftsråd

Biskopperne skal frigøres til kirkelige hyrdeopgaver og omsorgen for, at forkyndelsen er i overensstemmelse med bekendelsen. Der bør i alle landets stifter oprettes stiftsråd. Dette skal bestå af biskoppen som født medlem samt et menighedsrådsmedlem fra hvert provsti i stiftet - valgt af provstiets menighedsrådsmedlemmer.

Stiftsrådets opgave skal være varetagelsen af stiftets tarv efter gældende bestemmelser, såsom stiftsmidlernes anvendelse, sognestrukturen i stiftet, overtilsyn med kirker og præstegårde samt hvad der ellers pålægges af lovgivningen.

Stiftsrådet erstatter stiftsøvrigheden.

Sognemedhjælpere

Der bør over den kirkelige ligning være mulighed for at ansætte sognemedhjælpere til generelt tilbud om dåbsundervisning af børn i 3. eller 4. klasse, til hjælp ved konfirmationsforberedelsen i store sogne, til det kirkelige arbejde

blandt teen-grupper, søndagsskoler, kirkelig voksenundervisning samt sociale opgaver.

Kirker og sogne

Kirkebyggeri og sogneudskillelse bør holde trit med byudviklingen. Sogne må ikke blive for store - så vidt muligt ikke over 8000 indbyggere.

Der bør vises stor tilbageholdenhed med sammenlægning af små sogne. Der bør aldrig være mere end 3 sogne i et pastorat.

Folkekirken har en forpligtelse til at være overalt, hvor folk bor. Kirker skal ikke nødvendigvis opretholdes, hvis der ikke er beboere dertil. Der skal fortsat være mulighed for oprettelse af valgmenigheder og for at løse sognebånd i folkekirken.

Præster

Ifølge folkekirkens orden er forkyndelsen af evangeliet og forvaltningen af sakramenterne betroet biskopper og præster. Disse skal have fuld frihed i forkyndelsen i overensstemmelse med præsteløftet, som forpligter præsten til at forkynde i overensstemmelse med Bibelen og kirkens bekendelsesskrifter.

Derfor skal der lægges vægt på, at de i forkyndelsen er uafhængige af myndighederne, herunder såvel menighedsråd som statsmagt.

Udover de traditionelle præstestillinger bør der fortsat være mulighed for at oprette præstestillinger for særlige befolkningsgrupper (studenter, idrætsfolk, hospitalsindlagte, fængslede, søfolk, turister hjemme og ude, indvandrere).

Præsterne bør friholdes fra det administrative arbejde med ledelsen af menighedsrådet. Præsternes administrative arbejde i øvrigt bør lottes mest muligt ved ansættelse af kordegn eller sekretærer.

Menigheden skal fortsat have mulighed for at ansætte og aflønne en præst.

Præstendannelse bør tilrettelægges efter præstegerningens behov. Der bør således lægges større vægt på pastoral-teologiske fag samt på pædagogik med

henblik på den kirkelige undervisningsfunktion.

De teologiske fakulteter skal bevares selvstændige. Uddannelsen bør også kunne foregå på frie fakulteter med eller uden eksamenret.

Præsterne bør have gode muligheder for efteruddannelse, såvel på præstehejskolen og folkekirkens pædagogiske institut som ved studisophold eller rejser efter ansøgt orlov.

2. ANDRE KRISTNE KIRKER

Den forpligtelse, som staten ifølge grundloven har over for den evangelisk-lutherske kirke, indebærer også respekt for, at der med denne kirkes trosbenedelsens udtryk "en hellig almindelig kirke" ikke alene tænkes på den danske folkekirke, men på hele kristenheden. Indirekte har staten derfor også en forpligtelse til udover den almindelige religionsfrihed at sørge for gode vilkår for al kristen virksomhed.

Føret og fremmest skal de kristne kirker uden for folkekirken selv have ansvar for teologi, struktur og økonomi. De offentlige myndigheder skal tage størst muligt hensyn hertil.

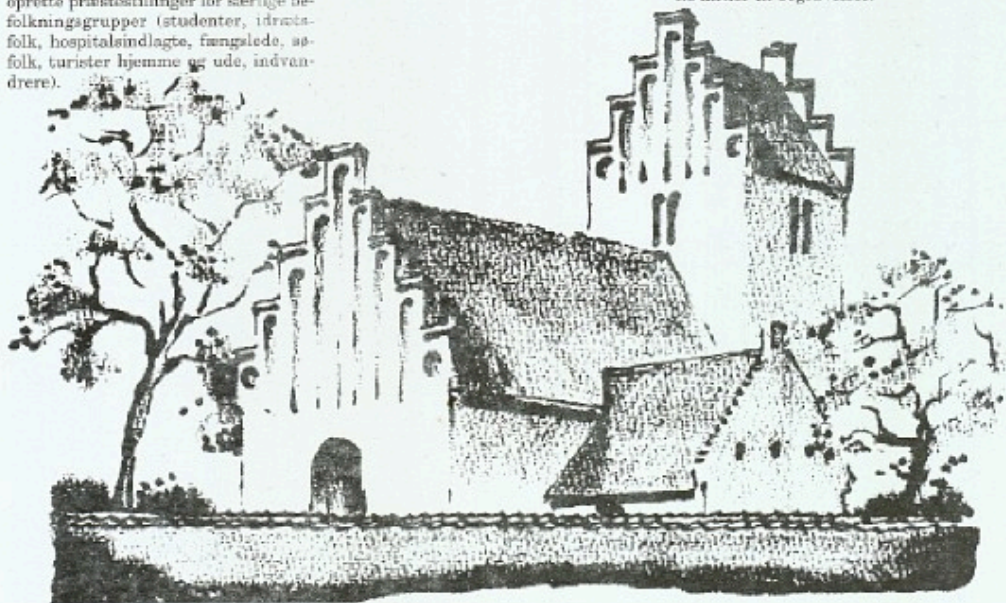
Velorganiserede kirker af en vis størrelse skal fortsat have ret til anerkendelse som kirkebogsførende. Kirker, som

endnu ikke har denne ret, skal kunne opnå den på givne betingelser.

Præster (herunder personer med anden betegnelse, men samme funktion) skal have mulighed for at gøre tjeneste i turnus med folkekirkepræster f.eks. ved sygehuse, plejehjem, fængsler, krisecentre, katastrofeberedskaber, og de skal have ret til at påberåbe sig tavshedspligt.

Uddannelse af præster skal f.eks. med hensyn til SU og arbejdsmarkedsrettigheder betragtes som en erhvervsuddannelse.

Uanset størrelse skal menigheder fortsat være berettigede til at modtage gaver og gavebreve med fradragsret. Folkekirker, som ligger på kirkegårde, bør normalt kunne lånes af andre kristne kirker til begravelser.

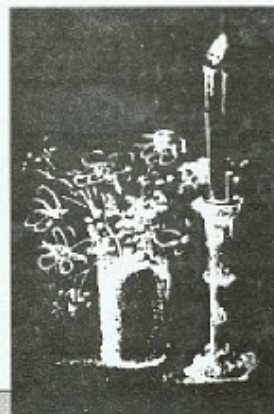
3. KRISTNE ORGANISATIONER

Organisationer, som driver kristen aktivitet (f.eks. ydre mission, socialt arbejde, nødhjælp eller undervisning) inden for folkekirken, andre kristne kirker eller tværkirkeligt, skal med hensyn til medarbejderuddannelse og skat have samme rettigheder som kirker uden for folkekirken.

Medarbejdere fra disse organisationer, som virker i udlandet (også gennem en længere årrække) skal arbejds- og pensionsmæssigt betragtes som udsendte, og de skal kunne bevare evt. medlemskab af folkekirken.

4. ANDRE RELIGIØSE SAMFUND

Ikke-kristne, religiøse samfund skal have frihed til at virke. Er de velorganiserede, skal de også kunne opnå godkendelse til at foretage vielser og begravelser. Skattemæssigt bør de behandles som kulturelle og humanitære organisationer, hvis de ikke fremstår som kommercielle.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk